

La batalla per Girona, incerta

Només ERC, amb Marc Puigtió ratificat després de l'agra pugna amb Manyé, ha estat proclamat cap de llista per al 2027

L'alcalde Salellas i Geis, a JxCat, no han mogut encara fitxa, i al PSC també ajornen la tria de la cara que encapçalarà el cartell

Imatge general del ple DE GIRONA, EN ELS MESOS INICIALS DEL MANDAT, QUAN ENCARA S'HI MANTENIA LA PORTAVEU DEL PSC, SÍLVIA PANEQUE, I EL SEU NÚMERO DOS, PERE PARRAMON QUIM PUIG.

La gran batalla de les municipals de 2027 a la demarcació es tornarà a lliurar a Girona, on ara fa quatre anys Junts –tot i salvar l'hegemonia en vots globals al conjunt de la vegueria– va passar de primera a tercera força, i va aconseguir, això sí, encaixar dins de la coalició de govern independentista amb Guanyem i ERC. El PSC, que no havia estat força més votada a la capital des del 2007, amb Anna Pagans, va guanyar els comicis amb Sílvia Paneque. Però el creixement paral·lel de Guanyem –amb menys vots però els mateixos vuit regidors– i la pressió popular per mantenir un govern que treballés per a la independència des d'una gran capital, van contribuir a desbloquejar un acord amb Junts i ERC.

L'eix ideològic entre esquerres i dretes, doncs, va quedar en segon terme, per bé que les tres formacions van fer un esforç per maximitzar punts de coincidència i aparcar els de discrepància. A escala estratègica, s'ha continuat treballant en el gran projecte de

futur: el Campus de Salut vinculat al nou hospital Josep Trueta. Però també en matèria d'habitatge protegit, el control dels pisos turístics, el desplegament d'energia fotovoltaica en equipaments o el foment de l'ús del social del català des de l'administració local.

Entre els punts més controvertits, però, el desplegament del nou contracte d'escombraries amb la combinació de dos sistemes –la recollida porta a porta i els contenidors tancats amb targeta– que han acumulat disfuncions i bosses de deixalles al carrer. Pel que fa al trànsit, la introducció de la zona de baixes emissions (ZBE) –una altra mesura impopular imposada per la legislació superior de la Unió Europea– s'ha esquivat amb una normativa laxa per als vehicles dels residents. Però el darrer punt calent ha estat l'estrena dels quatre radars fixos automàtics que en els primers tres mesos van superar les 13.000 sancions, i no discriminen entre empadronats i no empadronats.

Pocs moviments preelectorals Amb vista al 23 de maig del 2027, els partits gironins es resisteixen a mostrar les seves cartes. Dels tres grups del govern, només ERC jugava amb l'avantatge que el segon tinent d'alcalde, Quim Ayats, va descartar-se de la cursa ja a inici de mandat, un fet que atorgava marge de maniobra per compartir acció de govern tot separant-la del nou projecte. Malgrat això, la tria del futur cap de llista, l'exalcalde de Sant Julià de Ramis, Marc Puigtió, va generar tensions internes amb el candidat alternatiu, Adam Manyé, amb unes primàries dirimides només per un vot nul de diferència i la comissió de garanties. El darrer moviment de Manyé ha estat demanar un repartiment de la llista al 50% entre els dos sectors, que Puigtió de moment no ha acceptat.

Pel que fa a Guanyem i Junts, totes les travesses apunten que Lluç Salellas i Gemma Geis repetiran al capdavant de les respectives candidatures. Malgrat això, Salellas ha evitat explícitament pronunciar-se en espera de “reflexionar”. I fonts de Guanyem ajornen el debat “sobre el lideratge i el colideratge de la resta de l’equip” fins l’any vinent. A Junts, per la seva part, també estan centrats en l’acció de govern de les àrees pròpies i marcar perfil d’exigència i influència: la setmana passada, Geis condicionava l’aprovació de comptes a un “mapa de ciutat” amb inversions repartides i consensuades per barris, però insistia també en la “responsabilitat” de no trencar el pacte per mera estratègia partidista. Als socialistes, tot obert Al PSC, Sílvia Paneque va acceptar l’honor de ser superconsellera i portaveu del nou govern de la Generalitat. A priori, és un rol que li permetria tornar a Girona amb més notorietat el 2027, però amb el dilema d’afeblir l’executiu català a la macroàrea de Territori. El seu número dos al 2023, Pere Parramon, és l’altre nom que sona tot i haver acceptat ser subdelegat estatal per tenir una presència forta del territori en la institució. I tampoc no es descarta l’opció que el diputat Marc Lamuà, primer secretari gironí del partit i molt actiu en les tasques de representació, pogués assumir el repte. Tot obert, per ara.

Pel que fa a la resta de candidatures amb representació, tampoc el PP ni Vox han anunciat encara cap novetat. I entre les que no en van sumar, una de les claus pel que fa a l’espectre de l’esquerra és que els Comuns avancen la intenció de tornar-hi a concórrer, com ja van fer el 2023 amb Eugènia Pascual, i es mostren crítics amb l’aposta de Guanyem per governar amb Junts aquest mandat, amb polítiques que troben “continuistes” amb l’era Madrenas. Sumant-hi l’hipotètic factor Aliança, caldrà esperar fins a l’escrutini dels comicis per fer càbales sobre la viabilitat d’un altre govern independentista d’unitat, la prioritització de l’eix esquerra- dreta o qualsevol altra solució híbrida per poder abordar la següent pantalla.

Publicat a:

-Setmanari Girona 12-12-2025, Pàgina 4

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2603837-la-batalla-per-girona-incerta.html>